

Sărbătoarea sfântului apostol, întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan

În a treia zi de după praznicul nașterii Mele pe pământ, Eu, Domnul Iisus Hristos, așez în carte cuvânt de sărbătoare, căci apostolul și mucenicul Meu Ștefan are în această zi ziua lui de sobor între sfinți, și mare a fost locul Meu din el, mare, măi poporul Meu.

O, pace ție îți spun și azi, fiule poporul Meu! Cu tine Mă sprijin pe pământ, cu tine, fiule, și voiesc cu tine să fac mult, mult bine, multă lucrare de folos, că mult îți lipsesc omului cele din cer, mult de tot stă el departe de cele de sus pentru viața lui. Aș vrea să-l înviorez pe tot omul, ca să poată el cu cele de folos lui, dar s-a dat mult cu cele vremelnice, bietul de el, și greu mai pătrunde Domnul cu împărăția Sa cea dulce în om.

Însemnăm în carte această zi de sărbătoare și îi dăm intrare apostolului Duhului Sfânt, că plin de Duh Sfânt a fost el și plin de râvnă pentru Mine, Cel prigonit de cei mari ai vremii de atunci, că fiecare vreme a avut mai-marii ei peste oameni, iar mai-marii nu vor nimic mai mult ca și mărirea lor, prin care ei ajung orbi față de tot și toate câte ar însemna mari în fața mării lor. Apostolul Meu Ștefan însă, s-a ridicat în vremea aceea și M-a vestit pe Mine cu putere de cuvânt și a dat să rușineze dorul de mărire a celor mari de peste gloate atunci, și care l-au făcut să tacă numaidecât pe mucenicul Meu apoi, dar mărturisirea lui a rămas în timp împotriva lor ca o carte de judecată, carte care are putere împotriva tuturor celor care prin vreme fac cu Dumnezeu ceea ce au făcut cei din vremea lui Ștefan cel azi sărbătorit bisericește, și toată lucrarea sfinților Mei rămâne pe pământ spre mărturie veșnică, iar ei sunt cei veșnici apoi, după cum este în Scripturi făgăduința pentru cei ce mărturisesc cu putere pe Domnul pe pământ.

O, mucenice plin de râvnă pentru credința în Mine a oamenilor de atunci și de apoi, îți fac intrarea în cartea Mea cea de azi. Duhul Sfânt este Călăuza duhului tău ca și atunci. Bine-cuvântată să-ți fie grăirea în ziua ta de sobor între sfinți, și stau cei din cer și ascultă acum grăirea ta. Amin.

— *Mă înveșmântez în duhul râvnei cea pentru Tine, o, Iubitul meu Stăpân și Domn Iisus Hristos, că mi-ai hrănit cu multul iubirea mea de Tine și sufeream mult de mila celor ce nu aveau în ei această fericire, iubirea cea pentru Tine, Domnul meu Iisus. Cei ce cunosc această fericire sunt cei ce Te cunosc îndeajuns, căci darul Tău este mare și descoperă lor Ființa Ta cu multul, iar locul unde Tu stai e tot o slavă, Doamne, tot o grăire, tot o iubire mărturisită, o, Doamne al meu. Iubirea de Tine a fost toată bogăția sufletului meu și toată înțelepciunea mea, care de sus mi se hrănea și se adăuga. Îmi venea să spun la toată lumea cine ești Tu și ce au făcut și ce fac cu Tine cei mari ai lumii, cei ce se cred mari, Doamne, cei care au știut și știu mereu că Tu ești Cel mare, că Tu ești Domnul și că ai puterea toată în cer și pe pământ, dar dorul lor de mărire peste oameni îi îndeamnă mereu să Te ascundă, să Te dea la spate, să Te folosească pentru mărirea lor și atât, o, Doamne.*

În ziua mea de serbare între sfinți le spun la toți cei de pe pământ să se dea de partea iubirii, nu de partea mării, că numai Tu, Doamne, ești mare, o, numai Tu, căci oamenii sunt făpturi neputincioase înaintea mării Tale cea de necuprins cu mintea sau cu ochii omenești, iar mărirea omului e veștedă de tot, chiar și când îi este mult hrănită din părți, și toată slava omului este ca iarba și ca soarta ei apoi.

În ziua mea de serbare între sfinți, le spun și la toți cei care Te iubesc, Doamne, le spun și lor să-și învețe iubirea să ardă mereu în ei, căci iubirea care se răcește slăbește mult, slăbește în putere și se face mică cu fiecare răceală pe care omul o lasă să-l încerce. O, iubirea este tot un foc, nu altfel este ea. Pe ea a vestit-o Domnul când a spus că foc a venit să arunce pe pământ și să se tot aprindă el apoi, și așa să stea mereu, căci altfel ea se răcește și se face frig în casă pentru Domnul iubirii, frig în om pentru Domnul.

O, popor al cuvântului lui Dumnezeu, tu să trăiești din iubire, ea să-ți fie viața, căci Domnul această soartă a ales ție, și tot așa să alegi și tu să fii. Pe toate cu iubire să le lucrezi, pe toate din iubire să le zidești. Duhul mărturisirii pentru Hristos, acesta să te stăpânească mult, eu aceasta îți doresc și-ți dăruiesc în această zi, căci altă fericire în afară de Domnul nu este între pământ și cer, o, nu este. Așadar, aprinde mereu și tot mai mult acest foc în tine: iubirea de Dumnezeu, iubire mărturisită până peste toate înălțimile de pe pământ, căci eu mi-am pus viața pentru ea și în numele ei și nu este mai mare iubire ca aceasta, ca să-I dea omul Domnului toată, toată iubirea sa. Amin.

— O, poporul Meu de azi, auzi tu mărturisirea ucenicului Meu? O, fiilor, s-o audă toți cei care nu știu ce este mărirea omului, căci una este ea, și aceasta este iubirea de Dumnezeu în om.

Acum, Eu, Domnul, te vestesc de pregătire pentru praznicul de Bobotează, măi poporul Meu. Cu sprijinul iubirii tale de Domnul vom face toată pregătirea și vom sta înaintea celor ce se vor strânge la izvorul Bobotezei și la pieptul Meu cel plin de dor ca să petrec cu ei, cu cei ce vin la izvor, iar tu Îmi ești sprijin și așternut Mie și lor. Eu, Domnul, îți voi da putere și ajutor de sus și de jos și alin peste toate neputințele tale, că este de lucru și avem nevoie de alin și de mângâiere din unii în alții și de bucurii, măi fiilor, căci biserica Mea așa lucrează.

Binecuvintez pregătirea cea pentru praznicul de Bobotează și înțelepciunea cu care voi pregătiți serbările Domnului și ale sfinților Lui, fiilor. Pace vouă! Eu sunt cu voi tot timpul, o, fiilor. Așa să fiți și voi cu Mine, și să-Mi înțelegeți lucrarea câtă am de lucrat cu voi și prin voi.

Pace vouă, iar și iar pace vouă, fiilor! O, e multă nevoie de pace peste tot pe pământ în oameni și între oameni. Cereți din cer pace pe pământ, fiilor. Cereți din cer să se înmulțească duhul iubirii în oameni, și de la el duhul păcii, duhul liniștii peste tot. Rugăciunea aduce de la cer ceea ce spune ea. Să fie rugăciune de pe pământ spre cer și să fie Domnul pe pământ cu omul!

O, rugați-vă neîncetat, fiilor, și cereți-Mi să cobor pe pământ în oameni duhul rugăciunii spre cer și să creadă ei că Domnul le va da lor.

Eu sunt cu voi cu pacea Mea, fiilor. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2014/9 ianuarie 2015